

Čís. 407.

Ustanovení § 263 tr. ř. předpokládá, že obžalovaný jest obviňován při hlavním přelíčení z jiného trestního činu, jenž dříve byl spáchán.

(Rozh. ze dne 2. dubna 1921, Kr I 861/20.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku lichevního soudu při krajském soudu v Chebu ze dne 27. října 1920, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem předražování dle § 7, odstavec třetí zákona ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n. — mimo jiné z těchto

důvodů:

Dle čís. 8 § 281 tr. ř. namítá stížnost, že soud překročil obžalobu tím, že vynesl odsuzující výrok pro předražování, nedbaje při tom ustanovení § 263 tr. ř., poněvadž trestní udání bylo učiněno u soudu okresního, který je vyřídil pouze ohledně přestupku zákona o potravinách, ačkoliv mu bylo při hlavním přelíčení známo, že obžalovaný jest viněn také z předražování, a veřejný obžalobce si nevyhradil stíhání pro tento trestní čin, pročež bylo nepřípustno, stíhati ho dále pro předražování. Stížnost je na omylu. Není zde případu §u 263 tr. ř., který předpokládá, že obžalovaný jest obviňován při hlavním přelíčení z jiného trestního činu, spáchaného dříve. Toho zde nebylo. Obžalovaný byl již v původním trestním oznámení obviněn také z předražování, soud okresní správně ihned postoupil vyřízení této části udání soudu lichevnímu, k projednávání výlučně příslušnému, a dále se s tímto činem obžalovaného nezabýval. V tomto postupu okresního soudu nelze proto také spatřovati vyloučení ve smyslu § 57 tr. ř., k němuž by ostatně okresní soud nebyl ani příslušným.

Čís. 408.

Jest »násilným vpádem« ve smyslu § 83 tr. zák., zabere-li více osob vespolek nemovitost způsobem, nedopouštějícím pochybnosti o tom, že osoby ty jsou odhodlány, použití násilí proti tomu, kdo by se pokusil klásti odpor jejich svémocnému počínání; lhůstojno, že pachatelé nepoužili skutečného násilí, aniž jim hrozili.

K pojmu »původce« ve smyslu § 84 tr. zák.

(Rozh. ze dne 2. dubna 1921, Kr I 187/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaných do rozsudku krajského soudu v Hoře Kutné ze dne 14. ledna 1921, jímž byli stěžovatelé uznáni vinnými zločinem veřejného násilí dle § 83 tr. zák.